

Interpellation av Christer G Wennerholm (m) ang konsekvenser av länsrättens dom att upphäva Stockholm läns landstings budget för 2003; att följa lagen, underskott och utjämningskatt

Länsrätten i Stockholm har upphävt Stockholms läns landstings budget för 2003. Orsaken är att landstingets vänstermajoritet – socialdemokraterna, vänsterpartiet och miljöpartiet – har budgeterat med ett underskott om 1,6 miljarder kronor. Enligt lagen ska det vara balans i budgeten.

Att ha fått sin budget fälld i domstol får oundvikligen konsekvenser, inte bara för budgeten som sådan, utan även för det framtida ekonomiska arbetet i landstinget. Hur tänker vänstermajoriteten hantera den uppkomna situationen?

I direktiv och planering för kommande år har majoriteten budgeterat ständiga underskott. Inte något år under mandatperioden finns avsikten att presentera en budget i balans. Nästa år bäddas för ett underskott om 2,6 miljarder. Totalt under mandatperioden uppgår de planerade underskotten till över 9 miljarder kronor. Länsrättens dom är mot denna bakgrund inte enbart att betrakta som ett underkännande av årets budget. Den är en bakläxa för hela vänstermajoritetens ekonomiska strategi.

Finanslandstingsrådet Ingela Nylund Watz (s) har gett ett flertal kommentarer mot bakgrund av budgetdomen. Finanslandstingsrådet har i dessa öppnat för både stängda sjukhus, skattehöjningar och längre vårdköer. Vad som undvikits är den uppenbara orsaken till de ekonomiska problemen; att Stockholms läns landsting i år tvingas betala 5,4 miljarder i utjämningskatt. I stället talas det om att problemen är ”hemkokta”.

Med hänvisning till ovanstående vill jag ställa följande frågor till finanslandstingsrådet Ingela Nylund Watz:

1. Stockholms läns landstings budget för 2003 är fälld i domstol. Om lagen inte ska trotsas i framtiden, hur ska budgeten i år och kommande år uppnå balans?
2. Då landstingsstyrelsen antog budgetdirektiven för 2004 avslög majoriteten vår begäran om att dessa skulle ha budgetbalans som mål. I stället antogs

direktiv med 2,6 miljarder i underskott. Hur är detta förenligt med lagstiftningen om budgetbalans?

3. Står finanslandstingsrådet fast vid påståendet att landstingets underskott inte har att göra med att vi årligen tvingas betala mångmiljardbelopp i utjämningskatt?
4. Höjer majoriteten hellre skatten, låter vårdköerna växa eller stänger sjukhus än kämpar mot utjämningskattens effekter?

Stockholm den 4 septembers 2003

Christer G Wennerholm